

BÉKEMENET 2026 MÁRCUS 15.

PBK

A Kört a menetben
tizenheten képviseltük

Biró Tamás, Szarka-család, Posta
József, Mezey Pál, Kurutz Márta, Apagyi
Barna, Bársony István, Embey-Isztin
Antal, Gáspár Zsolt, Szirányi Tamás és
felesége, Szabó Csaba Attila, Kádár
György, Meleg Csilla, Mindszenty
Andrea

Alelnökünk a régi molino helyett
vadonatúj táblát készített (amit
„névjegy” gyanánt majd más hasonló
rendezvényeken is felhasználhatunk)

Rövid képes
beszámoló:

Ez itt még csak a kezdeti – az indulás előtt jó félórával készült - csoportkép (ekkor még csak a csoport fele volt jelen, de mire elindultnk, már mindenki megérkezett)

Jól látható a gondosan kivitelezett „névtábla” is, amelyet itt még Szarka L. és Biró T. tartanak

Így indult meg a tömeg 11 óra tájban a Margit-híd budai hídfőjétől...

..s mint már annyi efféle közös alkalommal,
Posta Jóska most is felszerelte a
hordozható **citerát**, úgyhogy mi a Kossuth-
nóta ütemére tudtunk elindulni – s
körülöttünk mindenki boldogan énekelt...

Jóska! Köszönjük a muzsikát (az ilyesmi
egycsapásra fennköltebb lelkiállapotba
segíti a tömegben araszoló hazafiakat....)

A Szent István körúton a Nyugati Pályaudvarig s azon még egy kicsit túl is bizony hosszú volt a séta, de mindent elfeledtünk, amikor az Alkotmány utcában egyszer csak összetalálkoztunk a székelyekkel, csángókkal (kicsikkel/nagyokkal) akik csak ezért a Békemenetért feljöttek Erdélyből s még a viseletet sem sajnálták felvenni...

A tömeg alaposan besűrűsödött. Az Alkotmány utca a valóságosnál legalább háromszor hosszabbnak tűnt. A térre kiérve az árnyék is elfogyott körülöttünk, a kora-reggeli hűvössel ellentétben hirtelen trópusi meleg szakadt ránk.

A tömegben itt már egyre nehezebben lehetett haladni. Kivetítő képernyők ezúttal nem voltak sehol. Csoportunk így aztán szétszóródott: ki-ki, amerre könnyebbnek gondolta a tömegben való útnyerést, arra ment.

Ekkor – többszörös váltás után – már épp Apagyi Barnával ketten vittük a táblát. Barna hihetetlen energiával nyomult előre, engem a tábla másik tartórúdjával, szinte húzott maga után és csodálatosan megtalálta mindenütt a lehetséges ösvényeket, míg végül is valahol a tér közepe táján horgonyt vetettünk. .

Ekkor már nem a bevezető műsor részletei, hanem a beszédek szóltak a megafonokból: Szijártó Péter és Lázár János után következett Miniszterelnök úr ünnepi szózata, amelyet a tömeg a szokásos „Viktor, Viktor” kórussal köszöntött.

Felelmelő érzés volt ott lenni és a többiekkel együtt reménykedni a békés jövőben!

